

beskatning af Hartkornet. Det ærede Medlem for 7de Kreds bemærkede nemlig, at han ikke kunde forstaa dette mærkelige, at man ikke vilde lægge en Skat paa den Formue, som var allerlettest at finde, og han hævdede jo ogsaa, at Hartkornsskatten i Virkeligheden ikke stod i Forhold til Formuen. Det skal jeg villig indrømme, men ikke desmindre maa Hartkornsskatten i og for sig betragtes som en Formueskat, skønt den ikke i direkte Forstand er en retfærdig Formueskat, idet den betales af Bruttoindtægten, af den Formue, man kunde eller burde eje og ikke af den, som man har. Men en Formueskat, saaledes som den er projekteret af Regeringen, vil ganske sikkert lige over for Landbruget komme til at hvile paa den virkelige Formue. Der er her et lille Fingerpeg, naar man ser hen paa § 14, 2. hvorledes en Ansættelse af Formuen skal ske. Der staar i § 14, 1, at faste Ejendomme ansættes efter et Skøn, og som Vejledning ved dette komme navnlig Vurderinger til Laaneefterretning i Betragtning. Naar man kender Forholdene ved saadanne Vurderingsforretninger, er det klart, at det let kan ske, at Formuen bliver ansat for højt. Tænkte man sig f. Eks., at en Mand havde faaet sin Ejendom takseret for 1, 2 eller 3 Aar siden og faaet Laan derpaa, vilde han være vanskelig stillet, om han skulde opgive en Vurdering, der var lavere end den sidste; hvis han sidder haardt i det, vil han betænke sig derpaa, fordi det vil ødelægge hans Kredit. Jeg indrømmer, at den fuldstændige Formue, for saa vidt den ligger i Jord, er let at beregne, men jeg frygter for, at den, som det ærede Medlem sagde, er saa let at finde, at den vil blive funden alt for let. Men selv om man tænkte sig, at man kunde finde, hvad jeg nu ikke tror, den virkelige Værdi eller Formue i Jorden, vilde ikke desto mindre Landbruget ganske sikkert blive forurettet ved en saadan Formueskat. Sagen er jo den, at Landbruget, som det nu en Gang er indrettet her i Landet, maa arbejde med en forholdsvis stor død Kapital til meget lille Rente, og det vil næppe blive anderledes. Selv om en Ejendom er købt til de nuværende Priser, findes det Tilfælde ikke, at den kan forrente 4 pCt. af Købesummen. Sammenligner man altsaa en Mand, der har 40,000 Kr. i en Landejendom, med en Mand i Byen, der laaner sine Penge ud til 4 pCt., vil han ifølge Regeringens Forslag komme til at betale den samme Formueskat, medens han i Virkeligheden maaske har under Halvdelen

i Indtægt, naar han har sine Penge anbragte i en Landejendom, end naar han har dem anbragte paa anden Maade. Dette Tilfælde vil altid vise sig, fordi Landejendommenes Pris er en Slags nominal Pris. Forholdet vil altid være saaledes, at det vil være længe, inden man kommer ned til en saadan Pris, at man kan faa fuld Rente af sin bundne Kapital og tillige noget for sit personlige Arbejde. Derfor har jeg for min Part været imod dette Forhold, og jeg skal over for det ærede Medlem for 7de Kreds bemærke, at det netop er Sagen, at den Formueskat, som altsaa efter Regeringens Forslag vil blive lagt paa Landejendommene, ikke er nogen retfærdig Formueskat. Det ærede Medlem sagde, at Hartkornsskatten stod ikke i Forhold til Formuen, men det gør en Formueskat heller ikke, fordi den bliver uretfærdig, og derfor kan jeg ikke forstaa, at det ærede Medlem har saa meget imod denne Hovedændring i Regeringens Forslag. Det er dog et naturligt Forhold, at der lægges en Kapitalskat, det vil sige en Skat paa Kapitalen, hvorved man fritager de faste Ejendomme, som faktisk i Forvejen betale Skat til Staten. Jeg har jo saa ofte læst den Tale om Formueskatten, men jeg kan ikke nægte, at jeg har en Fornemmelse af, at det noget er Teorier, og jeg er vis paa, at det ærede Medlem, som ogsaa før her i Salen har forfægtet Landbrugsinteresser, naar han ser nærmere paa det, vil give mig Ret i, at Landbruget ikke kan være tjent med en saadan Skat. Jeg kan tilføje, at her har Agrarforeningen set rigtig. Da dens Program blev opstillet, blev selvfølgelig dette Skattespørgsmaal drøftet, og naar man opstillede Fordringen om Indførelsen af en Indkomstskat, men ikke af en Formueskat, var det ikke nogen Tilfældighed. Sagen var fremme der, og de Grunde, som bleve anførte imod Formueskatten, vare de samme, som bleve anførte i Dag.

Det ærede Medlem for 7de Kreds (Madsen-Mygdal) udtalte sig baade i Gaar og i Dag temmelig skarpt angaaende Landstingets Behandling af disse Lovforslag. Jeg skal selvfølgelig ikke indlade mig paa at forsvare Landstingets Optræden i Fjor, som jo ikke vedrører mig, da jeg den Gang ikke var Medlem, men jeg skal dog, da det ærede Medlem særlig talte om Forholdene ude paa Landet, sige, at jeg ogsaa har Ret til at have en Mening herom, thi jeg har noget Kendskab til, hvad der er kommet frem ogsaa paa Møder; jeg stod nemlig i Foraaret paa en Folketingsvalgtribune. Jeg skal indrømme, at der fremkom An-